

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 5.2.2019
COM(2019) 70 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

zalecenia dotyczącego DECYZJI RADY

upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji w celu zawarcia porozumienia między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie transgranicznego dostępu do dowodów elektronicznych na potrzeby współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

ZAŁACZNIK

1. CELE

W trakcie negocjacji Komisja powinna dążyć do osiągnięcia określonych celów, które zostały przedstawione szczegółowo poniżej, jednocześnie zapewniając, aby rezultat negocjacji były zgodny z wewnętrznymi przepisami Unii dotyczącymi dowodów elektronicznych, w tym ze zmianami wprowadzanymi do nich przez unijnych współprawodawców w ramach procedury ustawodawczej oraz z ich ostatecznym kształtem, w którym zostaną przyjęte. Wspomniane wewnętrzne przepisy posłużą jako podstawa stanowiska negocjacyjnego Unii.

1. Ustanowienie wspólnych zasad i zapobieganie kolizji przepisów w przypadku nakazów wydania dowodów elektronicznych w formie danych dotyczących i nie dotyczących treści, wydanych przez organy sądowe jednej z umawiających się stron, skierowanych do dostawców usług, którzy podlegają przepisom drugiej umawiającej się strony. Powinno to ograniczyć ryzyko rozdrobnienia praktyk i przepisów prawa oraz zwiększyć pewność prawa między Unią a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w trakcie pozyskiwania dowodów elektronicznych w ramach postępowania karnego.
2. Umożliwienie przekazywania dowodów elektronicznych na zasadzie wzajemności bezpośrednio przez dostawcę usług organowi występującemu z wnioskiem, jak określono w pkt 1.
3. Zapewnienie poszanowania praw podstawowych, wolności i ogólnych zasad prawa Unii przewidzianych w Traktatach Unii Europejskiej i Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym zasady proporcjonalności, praw procesowych, domniemania niewinności i praw do obrony w odniesieniu do osób objętych postępowaniem karnym, jak również prywatności oraz ochrony danych osobowych i danych z łączności elektronicznej podczas przetwarzania tych danych, w tym przekazywania danych organom ścigania w państwach trzecich, jak również wszelkich obowiązków spoczywających na organach ścigania i organach wymiaru sprawiedliwości w tym zakresie.

Aby osiągnąć cele określone w części 1, w porozumieniu należy uwzględnić w szczególności następujące kwestie:

2. CHARAKTER I ZAKRES POROZUMIENIA

4. Porozumienie powinno mieć zastosowanie do postępowań karnych, co obejmuje zarówno etap postępowania przygotowawczego, jak i etap procesu.
5. W ramach porozumienia należy ustanowić wzajemne prawa i obowiązki stron porozumienia.
6. W porozumieniu należy określić definicje i rodzaje danych, które mają wejść w zakres porozumienia, w tym zarówno dane dotyczące treści, jak i dane nie dotyczące treści.
7. W porozumieniu należy określić dokładny zakres jego stosowania pod względem czynów zabronionych objętych porozumieniem oraz progów wysokości kar.

8. W porozumieniu należy określić warunki, które należy spełnić, aby organ sądowy mógł wydać nakaz, oraz sposoby doręczenia nakazu.
9. Porozumienie powinno zawierać klauzulę, która umożliwi osobom, których danych dotyczą, dostęp do skutecznych środków zaskarżenia w postępowaniu karnym. W porozumieniu należy również określić okoliczności, w których dostawca usług ma prawo do sprzeciwu wobec nakazu.
10. W porozumieniu należy określić termin dostarczenia danych, których dotyczy nakaz.
11. Porozumienie nie powinno mieć wpływu na postanowienia innych obowiązujących porozumień międzynarodowych dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych między organami, takich jak Porozumienie pomiędzy UE a USA o wzajemnej pomocy prawnej.
12. W ramach stosunków dwustronnych między Unią a Stanami Zjednoczonymi porozumienie powinno mieć pierwszeństwo przed Konwencją Rady Europy o cyberprzestępczości oraz przed wszelkimi porozumieniami lub ustaleniami dokonanymi w trakcie negocjacji drugiego protokołu dodatkowego do Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości w zakresie, w jakim postanowienia wspomnianych porozumień lub ustaleń obejmują kwestie, których dotyczy przedmiotowe porozumienie.

3. ZABEZPIECZENIA

13. Porozumienie powinno mieć charakter wzajemny pod względem kategorii osób, o których dane nie można występować na podstawie porozumienia. Porozumienie nie powinno wprowadzać rozróżnienia między osobami z różnych państw członkowskich.
14. Porozumienie powinno przyczynić się, w drodze odniesienia, do stosowania Umowy między UE a USA w sprawie ochrony danych i prywatności, zwanej również „umową ramową”, która weszła w życie w dniu 1 lutego 2017 r.
15. Porozumienie powinno uzupełnić umowę ramową dodatkowymi zabezpieczeniami, które uwzględnią poziom wrażliwości poszczególnych kategorii przedmiotowych danych oraz unikalne wymagania dotyczące przekazywania dowodów elektronicznych bezpośrednio przez dostawców usług, a nie między organami.
16. Dodatkowe zabezpieczenia prywatności i ochrony danych, które mogą ulec zmianie w zależności od zakresu porozumienia, powinny obejmować między innymi:
 - a) określenie celów, dla których można się o dane osobowe i dane z łączności elektronicznej zwracać i je przekazywać;
 - b) wymóg ograniczenia zakresu nakazu do danych osobowych i danych z łączności elektronicznej, które są niezbędne i proporcjonalne w odniesieniu do celów, dla których te dane mają zostać udostępnione;
 - c) wymóg, zgodnie z którym wykorzystanie danych przez pozostałe organy amerykańskie, których nie obowiązuje umowa ramowa, oraz ujawnianie im tych danych, wymaga powiadomienia i uprzedniej zgody właściwego organu sądowego wyznaczonego w państwie członkowskim, w którym dostawca usług ma siedzibę lub przedstawicielstwo, i może mieć miejsce tylko pod warunkiem, że po stronie organu odbierającego zagwarantowano skuteczną ochronę danych osobowych i danych z łączności elektronicznej, zgodną

z postanowieniami porozumienia. Rozważając wydanie takiej uprzedniej zgody, właściwy organ sądowy powinien należycie uwzględnić wszystkie istotne czynniki, w tym wagę popełnionego przestępstwa i pierwotny cel przekazania danych;

- d) wymóg, zgodnie z którym dalsze przekazywanie danych państwom trzecim może mieć miejsce tylko jeżeli adresatem są organy ścigania odpowiedzialne za zapobieganie przestępczości, w tym terroryzmowi, prowadzenie dochodzeń w tym zakresie, wykrywanie lub ściganie przestępstw, oraz powinno wymagać zgłoszenia i uprzedniej zgody właściwego organu sądowego wyznaczonego w państwie członkowskim, w którym dostawca usług ma siedzibę lub przedstawicielstwo. Rozważając wydanie takiej uprzedniej zgody, właściwy organ sądowy powinien należycie uwzględnić wszystkie czynniki przewidziane w art. 7 ust. 2 umowy ramowej;
- e) w porozumieniu można uwzględnić wyjątkowe okoliczności i zabezpieczenia wymagane w sytuacji, gdy dalsze przekazywanie może się odbyć bez uprzedniej zgody – w razie poważnego i bezpośredniego zagrożenia dla bezpieczeństwa publicznego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego;
- f) zgłaszanie incydentów związanych z bezpieczeństwem informacji właściwemu organowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie, w którym dostawca usług ma siedzibę lub przedstawicielstwo, zgodnie z warunkami określonym w art. 10 ust. 2 umowy ramowej.

17. Dodatkowe zabezpieczenia praw procesowych, które mogą ulec zmianie w zależności od zakresu porozumienia, powinny obejmować między innymi:

- a) stosowne zabezpieczenia służące zapewnieniu, aby nie można było się zwracać się o dane w celu wykorzystania w postępowaniu karnym, które może prowadzić do kary śmierci;
- b) odpowiednie warunki służące zagwarantowaniu konieczności i proporcjonalności nakazów w sprawie udostępnienia dowodów elektronicznych, w szczególności z rozróżnieniem, w stosownych przypadkach, na poszczególne kategorie danych;
- c) gwarancje proceduralne dotyczące osób fizycznych podlegających nakazowi w sprawie przekazania danych w ramach postępowania karnego;
- d) szczególne zabezpieczenia dotyczące danych, które są chronione przez przywileje i immunitety;
- e) zabezpieczenia poufności w przypadku organów i dostawców usług, w tym wymogi dotyczące nieujawniania informacji.

4. ZARZĄDZANIE POROZUMIENIEM

- 18. Porozumienie powinno stanowić, że strony powinny dokonywać okresowych wspólnych przeglądów stosowania porozumienia i badać, jak można je najlepiej wykorzystać. Aby ułatwić ten proces, obie strony powinny gromadzić dane statystyczne.
- 19. Porozumienie powinno zawierać klauzulę dotyczącą okresu jego obowiązywania. Kwestia, czy porozumienie ma obowiązywać przez czas nieokreślony lub określony, zostanie oceniona na podstawie wyników negocjacji. W obu przypadkach należy

uwzględnić przepis nakazujący dokonanie przeglądu porozumienia w odpowiednim czasie.

20. Porozumienie powinno stanowić, że strony powinny konsultować się ze sobą nawzajem, aby ułatwić rozwiązywanie wszelkich sporów dotyczących interpretacji lub stosowania porozumienia.
21. Porozumienie powinno przewidywać możliwość zawieszenia i rozwiązania porozumienia przez dowolną ze stron, jeżeli wspomniana powyżej procedura konsultacji nie doprowadzi do rozstrzygnięcia sporu.
22. Porozumienie powinno zawierać klauzulę dotyczącą terytorialnego stosowania.
23. Porozumienie będzie jednakowo autentyczne we wszystkich językach urzędowych Unii.